

SERBEST ZAMAN AKTİVİTESİ OLARAK DOĞA YÜRÜYÜŞÜNE GENÇLERİN KATILIM KISITLARININ BELİRLENMESİ

The Determination of the Participation Constraints of the Walking in the Nature for Youth as Leisure Time Activity

Dr. Öğr. Üys. Engin DERMAN

Akdeniz Üniversitesi, Manavgat Turizm Fakültesi, ederman@akdeniz.edu.tr

Derman E. (2018). "Serbest Zaman Aktivitesi Olarak Doğa Yürüyüşüne Gençlerin Katılım Kısıtlarının Belirlenmesi", Vol:4, Issue:19; pp:429-434 (ISSN:2149-8598)

ARTICLE INFO

Article History

Makale Geliş Tarihi
Article Arrival Date
25/03/2018
Makale Yayın Kabul Tarihi
The Published Rel. Date
30/03/2018

Anahtar Kelimeler

Doğa Yürüyüşü, Serbest Zaman, Katılım Kısıtları, Üniversite Öğrencileri

Keywords:

Walking in the Nature, Leisure Time, Participation Constraints, University Students

ÖZ

Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin serbest zaman aktivitelerine katılımlarına engel teşkil edebilecek unsurların belirlenmesidir. Serbest zaman aktivitesi olarak basit ve bilinir olması sebebiyle doğa yürüyüşü seçilmiştir. Bu amaçla Nyaupane tarafından geliştirilen "Serbest Zaman Kısıtları Ölçeği" kullanılmıştır. Çalışmaya Akdeniz Üniversitesi, Manavgat Meslek Yüksekokulu'nda öğretim döneminde öğrenim gören toplam 479 üniversite öğrencisi gönüllü olarak katılmıştır. Gençlerin doğa yürüyüşüne katılma kısıtları arasında en fazla etkili olanlar sırasıyla; 'Hizmeti veren şirket hakkında bilgim yok', 'Yeterli boş zamana sahip değilim', 'Ailem ve arkadaşlarımla katılacaklarını sanmıyorum', 'Seyahat ve konaklama giderleri çok yüksek', 'Doğa yürüyüşü çok fazla fiziksel güç gerektiriyor' ifadeleri olmuştur. Kısıtlar arasında en az etkili olanlar ise; 'Doğa yürüyüşü yüksek derecede risk taşıyor', 'Bu faaliyeti sevmem', 'Ailevi sorumluluklarım katılmamı engelliyor' ifadeleridir. Cinsiyet değişkeninin gençlerin doğa yürüyüşü aktivitesine katılım kısıtları üzerinde etkili olmadığı, gençlerin ekonomik farklılıklarının katılım kısıtlarını etkilediği görülmüştür.

ABSTRACT

The purpose of this study is to determine the elements that may prevent students from participating in leisure time activities. Walking in the nature was chosen because it is simple and known as leisure time activity. For this purpose "Free Time Constraints Scale" developed by Nyaupane was used. A total of 479 university students attending the Akdeniz University, Manavgat Vocational School participated in the study period voluntarily. Among the constraints of adolescents' participation for the walking in the nature, the most effective ones are; 'I do not have enough information about the company providing the service', 'I do not have enough free time', 'I do not think my family and friends will attend', 'Travel and accommodation expenses are very high', 'Nature walk requires too much physical power'. Among the constraints, the least effective ones are; 'Nature march carries a high risk', 'I do not like this activity', 'I hinder my participation in my family responsibilities'. It has been observed that the gender variable does not have an effect on the participation constraints but, economic differences of young people affect the participation constraints.

1. GİRİŞ

Bilimsel ve teknolojik gelişmeler, yaşam koşullarındaki kolaylıklar ve iş hayatının düzene girmesi kişilerin serbest zamanlarının artmasını sağlamış ve serbest zaman etkinliklerini daha önemli hale getirmiştir. Serbest zamanın bilinçli değerlendirilmesi fiziksel, psikolojik ve sosyal açıdan önemli faydalar sağlamaktadır. Serbest zamanın olumlu değerlendirilmesi toplumsal uyumun güçlendirilmesinde yararlı olurken, özellikle genç nüfusu zararlı alışkanlıklardan koruyabilecektir. Serbest zaman aktivitelerinin en yaygın şekillerinden biri fiziksel aktivitelerdir. Sağlıklı bir yaşam için düzenli yapılan fiziksel aktivitenin önemi günden güne artmaktadır. Serbest zaman fiziksel aktivitelerinin olumlu katkılarına rağmen, bireylerin değişik sebeplerle, kendileri için oldukça önemli olan bu tür etkinliklere katılmadıkları ya da çeşitli engeller nedeniyle katılamadıkları belirlenmiştir(Balcı ve İlhan 2006: 11). Serbest zaman aktivitelerine katılımı kısıtlayan faktörleri

incelemek amacıyla yapılan bu çalışmada; doğa yürüyüşü faaliyeti hakkında gençlerin görüşleri alınmış ve bu faaliyete katılımlarını kısıtlayan etkenler araştırılmıştır.

2.SERBEST ZAMANDA FİZİKSEL AKTİVİTELERE KATILIM KISITLARI

Serbest zaman ve boş zaman kavramları araştırmalarda birbirlerinin yerine kullanılabilir. Serbest zaman, bireyin zorunlu uğraşlarının dışında, bireysel tercihlerine uygun olarak dinlenme, rahatlama, öğrenme, eğlenme gibi etkinliklerle psikolojik ve fizyolojik doyumun gerçekleştirildiği özgürce kullanılabilen insan hayatının özel bir alanıdır(Broadhurst 2001:85; Horner ve Swarbrooke 2005:112; Karaküçük 2005:176; Özşaker 2012:128)

Serbest zamanın bilinçli değerlendirilmesi fiziksel, psikolojik ve sosyal açıdan önemli faydalar sağlamaktadır. Serbest zaman aktiviteleri eğlenme, dinlenme ve gelişim fonksiyonlarını içermekte, kişilerde zihinsel performans, yaratıcılık ve kültürel gelişim sağlamaktadır(Demir 2006: 36). Özgürce ve hiçbir kısıtlama olmadan seçilen; kitap okumak, resim yapmak, balık tutmak, sinemaya gitmek, bahçede çalışmak, doğada yürüyüş yapmak gibi aktivitelerde oluşan deneyimler insan hayatının fiziksel, sosyal ve bilişsel boyutlarına olumlu katkılar sağlamaktadır. Bu aktivitelerden elde edilen doyum ve memnuniyet hissi, her yaştaki bireye öz değer ve kimlik arayışı çabalarında destek olmaktadır. Özellikle üniversite öğrencileri açısından bilimsel ve sosyal hayatta başarılı olmanın koşulu, akademik altyapının yanında sosyal, kültürel ve fiziksel donanım kazanmaktır(Haase vd. 2004: 91; Sındık vd. 2009: 98).

Sağlıklı bir yaşam için düzenli yapılan fiziksel aktivitenin önemi giderek artmaktadır. Çünkü son 50 yılda bireylerin fiziksel aktivite gerektiren etkinlikleri daha az tercih etmeleri, enerji harcama eğilimlerinin giderek azalmasına yol açmıştır(Mutlu 2011: 54). Serbest zaman fiziksel aktiviteleri, fiziksel aktivitelerin bilimsel olarak ortaya konulan faydaları ve önemi göz önüne alındığında, titizlikle üzerinde durulması gereken bir konudur. Düzenli fiziksel aktivite yapmak, fiziksel ve psikolojik sağlıkla doğrudan ilişkilidir. Serbest zamanda yapılan fiziksel aktiviteler spor kavramı içerisinde, yarışma ya da kazanma gibi bir hedef taşımadan, kişisel performansı geliştirmek, sağlıklı yaşamak ve kilo kontrolünü sağlamak gibi önemli amaçları içermektedir. Düzenli fiziksel aktivitelerin hasta olma oranını azalttığı, çalışma kapasitesine olumlu etki yaptığı, mutluluk hissi verdiği bilinmektedir(Karvonen 1996: 213). Üniversite öğrencilerinin serbest zamanlarında katıldıkları fiziksel aktivitelerin gençlerin sağlığı üzerine olumlu etkiler yaptığı ortaya çıkmıştır(Haase vd. 2004: 182).

Serbest zaman fiziksel aktivitelerinin olumlu katkılarına rağmen, bireylerin değişik sebeplerle, kendileri için oldukça önemli olan bu tür etkinliklere katılmadıkları ya da çeşitli engeller nedeniyle katılmadıkları belirlenmiştir. İnsanların doğadan uzak yaşaması, şehir hayatının hızlı temposu, teknoloji bağımlılığı gibi unsurlar serbest zaman etkinliklerine katılımdaki engellerden sadece birkaçıdır. Serbest zaman aktivitelerine katılımı etkileyen faktörler 1950'li yıllarda incelenmeye başlanmıştır. İlk çalışmalar sadece serbest zaman aktivitelerini “engelleyen” nedenler üzerinde durmuştur. Zamanla sadece fiziksel aktiviteyi engelleyen nedenler değil, zorlaştıran nedenler de akademisyenlerin ilgisini çekmiş ve araştırmacılar bu iki boyutu “kısıtlayıcılar” (constraints) adı altında kullanmaya başlamışlardır. Engeller sadece fiziksel ve dış faktörleri ifade ederken, kısıtlayıcılar fiziksel ve dış engellerin yanında içsel ve sosyal engelleri de içermektedir (Hawkins vd. 1999: 179). Bu nedenle günümüzde engel kelimesinden çok kısıtlayıcı kelimesi tercih edilen bir kavram haline gelmiştir. Kısıtlayıcı, bireylerin serbest zaman aktivitelerine katılma arzularını kıran, zaman kaybına yol açan, serbest zaman hizmetlerinin avantajını ortadan kaldıran ve bu aktivitelerden beklenen memnuniyet derecesini azaltan etkenler olarak tanımlanmaktadır (Hinch 2005: 142).

Serbest zaman aktivitelerini kısıtlayan faktörleri inceleyen çalışmalar 1980'lerde önemli ölçüde artmıştır. Bu çalışmalarda serbest zaman aktivitelerinde zaman içerisinde değişen eğilimler incelenmiş, insanlar ve toplumlar serbest zaman aktivitelerini seçme eğilimlerine göre sınıflandırılmıştır. Serbest zaman aktivitelerine katılımı kısıtlayan faktörler yapısal, bireysel ve toplumsal olmak üzere üç ana grupta toplanmıştır (Crawford vd. 1991: 309). En önemli ve en çok araştırılan kısıtlayıcılar olan yapısal kısıtlayıcılar genel olarak fiziksel kısıtlamaları, kötü hava gibi coğrafik koşulları, maddi imkânsızlıkları ve zaman kısıtlılığını ifade etmektedir. Toplumsal kısıtlamalar ise bu tür aktivitelerin gerçekleştirebileceği sosyal ortamın uygunluğuyla ilgilidir(Albayrak vd. 2007: 243). Bireyler aile, arkadaş, eş veya başka insanlar tarafından olumsuz şekilde etkileniyorsa, burada

toplumsal bir kısıtlamadan söz edilmelidir. Diğer taraftan kişisel kısıtlayıcılar ise belirli bir aktiviteye karşı ortaya çıkan stres, kaygı, yorgunluk ya da depresif duyguları içermektedir. Kişisel ve toplumsal kısıtlayıcıların serbest zaman aktivitesi seçimi sırasında, yapısal kısıtlayıcıların ise daha çok yapılan seçimlerin katılım aşamasına gelmesine kadar geçen sürede etkili olmaktadır. En yaygın kısıtlayıcılardan bir tanesi de zamandır. ‘Zaman Yetersizliği’ kısıtlayıcısına vurgu yapan birçok çalışma vardır. Diğer önemli kısıtlayıcılar para, tesis, aile sorumlulukları, ilgi azlığı, karar verme ve bedensel kısıtlar olarak görülmektedir(Alexandris ve Carroll 1997: 110; Burton vd. 2003: 230; Demirel ve Harmandar 2009: 9; Ergül 2008: 55).

3. DOĞA YÜRÜYÜŞÜ

Doğa yürüyüşü doğa sporlarının en hafiflerinden biri olarak; doğada bir noktadan diğer bir noktaya varmak amacıyla yapılan, genelde hafif tempolu sportif bir yürüyüştür. Yürüyüş süresi parkurun zorluk derecesine göre değişiklik gösterir. Orta dereceli bir parkur yaklaşık olarak 5-6 saat sürer. Kalabalık ve gürültülü şehir hayatından bir an olsun uzaklaşmak, doğayla baş başa bir gün geçirmek ve doğadaki güzellikleri grup arkadaşlarıyla paylaşmak isteyenlerin uğraştıkları bir spor aktivitesidir. Amaç şehirde özlenen doğal yaşama bir gün olsun kavuşabilmektir.

Başlangıçta doğaseverlerin, doğal güzellikleri yaşamak ve doğada bulunmak amaçlı gerçekleştirdikleri kişisel veya arkadaş çevresi etkinlikleri olarak başlayan doğa yürüyüşleri, günümüzde alternatif turizm çatısı altında giderek ekonomik boyut kazanmış ve büyümüştür. Doğa yürüyüşü ekoturizm kavramı içerisinde önemli bir faaliyet olarak yer almaktadır. Bugün trekking olarak ta bilinen doğa yürüyüşü, genelde şehrin stresinden kurtulmak isteyenlerin, hafta sonu günübirlik, şehre yakın parkurlarda ya da yabancı ülkelerde 2-3 haftalık turlar şeklinde, profesyonel bir rehber eşliğinde gerçekleştirdikleri bir spor durumundadır (Uluslan 2009: 59).

Belli prensiplere bağlı kalınarak uygulandığında doğa yürüyüşünün bazı faydaları şöyle sıralanabilir; dolaşım sistemini düzenler, kalp kası dahil, vücut kaslarını kuvvetlendirerek, daha etkin çalışmalarını sağlar, kan basıncını düzenler, şişmanlık riskini azaltır, sindirimi kolaylaştırır, beyine oksijen akımını artırarak, zihinsel keskinlik ve yaratıcı düşünce potansiyelini yükseltir, solunum kapasitesini artırır, kemiklerin sertleşmesini ve kuvvetlenmesini sağlar, vücudun doğal mutluluk hormonu olan endorfin salgılanmasını sağlar (Kiracioğlu 2010: 45).

4. YÖNTEM

Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden anket yönteminden yararlanılmıştır. Öğrenciler anketleri sınıf ortamında gönüllü olarak doldurmuşlardır. Anket oluşturulurken alandaki çalışmalardan yararlanılmıştır. Araştırmada Nyaupane tarafından geliştirilen(Nyaupane ve diğerleri, 2004) ‘Serbest Zaman Katılım Kısıtları’ ölçeği kullanılmıştır. Serbest zaman katılım kısıtları 5’li likert tipi ölçek(1:Kesinlikle katılmıyorum, 5:Kesinlikle katılıyorum) ile ölçülmüştür. Katılımcıların demografik özelliklerini ölçen 3 soru(yaş, cinsiyet, bütçe) kullanılmıştır.

Anket uygulaması 479 öğrenci üzerinde yapılmıştır. Araştırma sonucunda anketlerden elde edilen sonuçlar SPSS (Statistical Program for Social Science) 18.0 for Windows paket programı kullanılarak bir veri tabanı oluşturulmuştur. Araştırmaya katılan öğrencilerin demografik özelliklerinin frekans ve yüzde dağılımları alınmıştır. Katılım kısıtlarını ölçmek amacıyla kullanılan 13 ifadenin ortalaması alınmış ve tablo olarak gösterilmiştir. İfadelerin cinsiyet ve bütçeye göre t testi yapılmıştır. Cinsiyet değişkenine göre ifadelerde anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Bütçeye göre anlamlı farklılık görülen ifadeler tablo halinde gösterilmiştir.

5. BULGULAR

Araştırmanın örneklemini Akdeniz Üniversitesi Manavgat Meslek Yüksekokulu’nda 2013-2014 eğitim-öğretim dönemindeki 1.sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Öğrenciler 7 farklı bölümden (Muhasebe, Turizm ve Seyahat İşletmeciliği, İşletme, Turizm ve Otel İşletmeciliği, Bilgisayar Programcılığı, Pazarlama, Aşçılık) seçilmiştir. Katılımcıların demografik özelliklerine göre frekans dağılımları belirlenmiştir. Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin demografik özelliklerine bakıldığında; % 71,8’i bay, % 28,2’si bayan, % 36,9’u 18 yaş ve altında, % 63,1’i 19 yaş ve üzerindedir. Aylık bütçe(Öğrencilerin ailelerinden gelen ve kendi çalışmaları ile elde ettikleri para miktarı) durumuna göre; % 56,5’ i 500 TL ve altında, % 43,5’ i ise 501TL ve üzerindedir.

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Özellikleri

Değişkenler	Frekans	Yüzde Oranı
Cinsiyet		
Bayan	134	28,2
Bay	342	71,8
Yaş		
18 ve altı	173	36,9
19 ve üstü	296	63,1
Bütçe		
500'ye altı	230	56,5
501'ye üzeri	177	43,5

Ortalama bütçeleri 473 TL (Standart Sapma 350 TL), ortalama yaş 19,3 (Standart Sapma 1,7) olarak tespit edilmiştir.

Tablo 2. Katılımcıların Doğa Yürüyüşü Katılım Kısıtları Ortalamaları

	Ortalama Değer	Standart Sapma
Hizmeti veren şirket hakkında bilgim yok	3,39	1,259
Yeterli boş zamana sahip değilim	2,94	1,273
Ailem ve arkadaşlarımın katılacaklarını sanmıyorum	2,82	1,278
Seyahat ve konaklama giderleri çok yüksek	2,73	1,238
Doğa yürüyüşü çok fazla fiziksel güç gerektiriyor	2,70	1,281
Beraber gidebileceğim kimse yok	2,55	1,419
Doğa yürüyüşü faaliyetini icra edecek bilgim yok	2,53	1,241
Yakın çevrede bu faaliyeti yapabileceğim yer yok	2,53	1,296
Bu faaliyet bana çok masraflı olmaktadır	2,41	1,145
Bu faaliyetten ne beklediğimi bilmiyorum	2,40	1,242
Doğa yürüyüşü yüksek derecede risk taşıyor	2,21	1,085
Bu faaliyeti sevmem	2,03	1,124
Ailevi sorumluluklarım katılmamı engelliyor	2,01	1,149

(1:Kesinlikle katılmıyorum, 5:Kesinlikle katılıyorum)

Tablo 2' de görüldüğü gibi gençlerin doğa yürüyüşüne katılma kısıtları arasında en fazla etkili olanlar sırasıyla; 'Hizmeti veren şirket hakkında bilgim yok', 'Yeterli boş zamana sahip değilim', 'Ailem ve arkadaşlarımın katılacaklarını sanmıyorum', 'Seyahat ve konaklama giderleri çok yüksek', 'Doğa yürüyüşü çok fazla fiziksel güç gerektiriyor' ifadeleri olmuştur. Kısıtlar arasında en az etkili olanlar ise; 'Doğa yürüyüşü yüksek derecede risk taşıyor', 'Bu faaliyeti sevmem', 'Ailevi sorumluluklarım katılmamı engelliyor' ifadeleridir.

Elde edilen bu verilere göre; gençlerin doğa yürüyüşü faaliyetini nasıl yapacakları konusunda bilgi eksiklikleri olduğu görülmektedir. Zaman önemli bir etkidir. Arkadaş çevresi ve aile, gençlerin kararlarını etkilemektedir. Ekonomik durum da katılım kararında önemli bir paya sahiptir. Gençlerin doğa yürüyüşü faaliyetine olan sevgisine bakıldığında; 'Bu faaliyeti sevmem' ifadesine gençlerin % 71,8'i katılmamaktadır. Bu ifadeye katılan yani doğa yürüyüşü faaliyetini sevmeyenlerin oranı %10 dur. Bu oran kısıtlar ortadan kaldırıldığında gençlerin doğa yürüyüşü faaliyetine katılabileceklerini göstermektedir.

Öğrencilerin bütçe tutarına göre algıladıkları kısıtların değişip değişmediğini tespit etmek maksadıyla bağımsız örneklem t testinden faydalanılmış ve aralarında istatistiki açıdan anlamlı farklılık bulunan değişkenler Tablo 3'te gösterilmiştir. Bütçe seviyesi yüksek olan öğrencilerde bu 4 ifadeye kısıtlar daha az etkili olmaktadır. Düşük bütçeli öğrencilerde ise bu kısıtların etkisi artmaktadır.

Tablo 3. Bütçeye Göre Katılım Kısıtlarındaki Farklar

	Düşük Bütçe	Yüksek Bütçe	Anlamlılık
Seyahat ve konaklama giderleri çok yüksek	2.98	2.49	.000
Beraber gidebileceğim kimse yok	2.75	2.36	.007
Yakın çevrede bu faaliyeti yapabileceğim yer yok	2.70	2.30	.002
Bu faaliyet bana çok masraflı olmaktadır	2.55	2.26	.013

Daha önce doğa yürüyüşü faaliyetine katılan gençlerin oranı % 34,5, katılmamış olanların oranı ise % 65,5 tir. Tüm ifadeler göre daha önce doğa yürüyüşü faaliyetine katılan ve katılmayanlar için bağımsız örneklem t testi yapıldığında, faaliyete katılanların kısıtlarının daha düşük olduğu görülmüştür. Bu bakımdan gençlerin serbest zaman aktivitelerine katılım kararında en az bir defa da olsa deneyim kazanmaları önemlidir.

Cinsiyetin doğa yürüyüşü katılım kısıtlarında fark yaratıp yaratmadığını tespit etmek maksadıyla bağımsız örneklem t testi yapılmıştır. Yapılan analiz sonucu cinsiyete göre bir farklılığa rastlanmamıştır.

6. SONUÇ VE ÖNERİLER

Üniversite gençlerinin serbest zaman fiziksel aktivitelerinden doğa yürüyüşü faaliyetine katılım kısıtlarını görmek amacıyla yaptığımız bu araştırmada; cinsiyet farklılığının kısıtlar açısından önemli olmadığı görülmüştür. Bütçe değişkeni yani gençlerin ekonomik durumu onların serbest zamanlarındaki aktivite seçimlerini etkilemektedir. Gratton (2000) yaptığı araştırma sonucunda bireyin serbest zaman etkinliklerine katılımındaki en önemli faktörün “para” olduğunu belirtmiştir. Doğa yürüyüşü aktivitesinin basit ve bilinir olmasına rağmen gençlerin bu konuda yeterince bilgi sahibi olmadığı görülmektedir. Serbest zaman aktiviteleri konusunda teorik ve uygulamalı olarak bilgilendirme yapılmalıdır. Zaman kavramı kısıtlar arasında önemli bir yer tutmaktadır. Gençlere zaman planlama konusunda eğitimler verilebilir. Gençlerin ifadelerine göre öz güven eksikliği tespit edilmiştir. Bu tür aktivitelerde kazanılan deneyimler sayesinde bu kısıt aşılabılır. Doğa yürüyüşü faaliyetini sevmeyenlerin oranı sadece % 10’dur. Gençler motive edildiğinde bu tür aktiviteler katılmaya hazır durumdadır.

Araştırmanın diğer önemli sonucu ise daha önce doğa yürüyüşü faaliyetine katılanların kısıtlarının daha düşük çıkmış olmasıdır. Bu sebeple gençlerin bu tür etkinliklere en az bir kez katılımı sağlanmalı, faaliyet hakkında bilgilendirme yapılmalı ve gençler bu faaliyetlere katılma motive edilmelidir. Bu tür çalışmalar farklı serbest zaman etkinlikleri üzerine yapılabilir. Özellikle serbest zaman fiziksel aktivitelerine katılım gençler için çok önemlidir. Kısıtların şiddeti azaldığı zaman katılım artacaktır. Bu katılım toplumun her kesimine yaygınlaştırılmalı ve alışkanlık haline gelmelidir. Bu sayede toplumsal refaha katkı sağlanacaktır.

Bu sonuçlar doğrultusunda gençlerin serbest zaman etkinliklerine katılımlarının sağlanabilmesi için üniversite tesislerinin geliştirilip çoğaltılması, sosyal ve sportif organizasyonların her dönemde düzenlenerek gençlerin ilgisini çekecek şekilde cazip hale getirilmesi, serbest zaman değerlendirme konusunda eğitici bilgilerin sunulması, spor yapma ve fiziksel aktivitede bulunma bilincinin uygulamalı olarak verilmesinin büyük önem taşıdığı görülmektedir.

Bu çalışma sadece serbest zaman aktiviteleri katılım kısıtları ile sınırlı kalmıştır. İleride yapılacak çalışmalarda gençlerin serbest zaman fiziksel aktivitelerine katılım motivasyonları, katılım sonrası memnuniyet ölçümü gibi çalışmalar planlanmaktadır. Bu tür akademik çalışmaların toplumun farklı kesimlerine yapılması da önemlidir. Hatta ülkemize gelen turistler üzerinde uygulanacak bu tür çalışmalar turizm çeşitliliğine katkı sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

Albayrak T., Caber M. & Crawford D. (2007). Leisure Constraints and the Pursuit of Adventure Activities in Turkey, *Anatolia: An International Journal of Tourism and Hospitality Research*, 18(2): 243-254.

Alexandris K., Carroll B. (1997). Demographic Differences In The Perception Of Constraints On Recreational Sport Participation: Results From A Study In Greece, *Leisure Studies*, 16, 107-125,

Balcı V. ve İlhan A. (2006). Türkiye’deki Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Etkinliklere Katılım Düzeylerinin Belirlenmesi, *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 4(1): 11-18.

Broadhurst R. (2001). *Managing Environments For Leisure And Recreation*, London, GBR:Routledge, 3.

Burton N., Turrell G. And Oldenburg B. (2003). Participation in Recreational Physical Activity: Why do Socioeconomic Groups Differ?, *Health Education Behavior*, 30(2): 225-244,

- Crawford D., Jackson E. and Godbey G. (1991). A Hierarchical Model of Leisure Constraints, *Leisure Sciences*, 13(4): 309-320.
- Demir C. ve Demir D. (2006). Bireylerin Boş Zaman Faaliyetlerine Katılmalarını Etkileyen Faktörler İle Cinsiyet Arasındaki İlişki: Lisans Öğrencilerine Yönelik Bir Uygulama, *Ege Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Ege Akademik Bakış Dergisi*, 6(1): 36-48.
- Demirel M. ve Harmandar D. (2009). Üniversite Öğrencilerinin Rekreatif Etkinliklere Katılımlarında Engel Oluşturulabilecek Faktörlerin Belirlenmesi, *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 6: 1
- Ergül K. 2008. Üniversite Gençliğinin Sportif Rekreatif Etkinliklerine Yönelik İlgileri ve Katılma Düzeylerinin Belirlenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Celal Bayar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Manisa,
- Gratton C. (2000). *Economics Of Sport And Recreation*, London, U.K., Sport Pres,
- Haase A., Staptoe A., Sallis J., F., Wardle J. (2004). Leisure Time Physical Activity In University Students From 23 Countries: Associations With Health Beliefs, Risk Awareness and National Economic Development, *Preventive Medicine*, 39: 182-190.
- Hawkins B.A., Peng J., Hsieh C., Eklund S.J. (1999). Leisure Constraints: a Replication and Extension of Construct Development, *Leisure Sciences*, 21(3): 179-192.
- Hinch T., Jackson E., Hudson S., Walker G. (2005). Leisure Constraint Theory and Sport Tourism, *Sport ill Society*, 8(2): 142-163.
- Horner S. ve Swarbrooke J. (2005). *Leisure Marketing: A Global Perspective*, Oxford Elsevier Butterworth-Heinemann, Linacre House, Jordan Hill.
- Karaküçük S. (2005). Rekreatif (Boş Zamanları Değerlendirme) Kavram, Kapsam ve Bir Araştırma, Ankara Gazi Kitabevi.
- Karvonen M., J. (1996). Physical Activity For A Healthy Life, *Res. Q. Exercise Sport*, Jun;67, (2): 213.
- Kiracıoğlu Ö. (2010). Doğa Yürüyüşü Güzergâhlarının Planlama İlkelerinin Belirlenmesi, *Ovacık-Sinancılar Örneği Projesi*, İzmir.
- Moccia FD. (2000). Plannig Time: An Emergent European Practice, *European Plannig Studies*, 8(3): 367- 376.
- Mutlu İ. (2011). Bireyleri 'Rekreatif Amaçlı Egzersize Motive Eden Faktörlerin Çeşitli Değişkenlere Göre Karşılaştırılması, Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi, 13(1): 54-61.
- Nyaupane G., Morais D. ve Graefe A. (2004). Nature Tourism Constraints- A Cross-Activity Comparison, *Annals of Tourisnl Resenrch*, 31(3): 540-555.
- Özşaker M. (2012). Gençlerin Serbest Zaman Aktivitelerine Katılamama Nedenleri Üzerine Bir İnceleme, Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi, 14 (1): 126-131.
- Sindik J., Andrijasevic M. ve Curkovic S. (2009). Relation of Student Attitude Toward Leisure Time Activities And Their Preferences Toward Sport Recreation Activities, *Acta Kinesiologica*, 3(1): 54-58.
- Uluslan, Y. (2009). Alternatif Turizm Çeşitlerinin Turizm Potansiyeline Etkisi: Konya Örneği. Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Sakarya.
- Yaman V, Yaman F ve Burgul N. (2004). Beden Eğitimi ve Spor Yükseköğretiminde Öğrenim Gören Öğrencilerin Serbest Zaman Alışkanlıkları İçerisindeki Sporun Yeri ve Rolü (Ankara Örneği), The 10th ICHPER•SD European Congress and the TSSA 8th International Sports Science Congress Which Will be Organized Jointly During 17th - 20th of November, Antalya.